

A Pécsi Ítéltábla a jogtanácsos és a Káldi és Rumi Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - Dr. Szotyori Judith Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2012. szeptember hó 3. napján kelt, 4.G.40.078/2012/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül -meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a Ptk. 339. §-a alapján kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 5.306.400,- forintot. Megállapította, hogy az alperes a 2008. december hó 3. napján kelt előzetes megállapodás, a területrész átadását jóváhagyó ...képviselő testületi határozat, és az érvényes, eredményes népszavazást követően a H., Cs., K. területrészek felpereshez csatolására vonatkozó végleges megállapodás aláírását 2009. évben jogszerű indok nélkül megtagadta. Kifejtette, hogy mivel a területváltozás ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére az alperes magatartása miatt a Megyei Bíróság P.21.868/2008/8/II. számú ideiglenes intézkedése alapján 2010. január hó 1. napját követően került sor, a felperes által kifizetett 5.306.400,- forint igazgatási szolgáltatási díj, az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben felmerült kár, mert amennyiben a végleges megállapodás aláírása 2010. január hó 1. napja előtt megtörténik, felperes az 1996. évi LXXXV. tv. 32/B. § (1) bekezdés b) pontja folytán mentesült volna az igazgatási szolgáltatási díj megfizetése alól. Kiemelte, hogy az alperes deliktualis felelősségét nem zárja ki az, hogy a terület átadás közjogi aktus volt. Megállapította, hogy a felperes kármegelőzési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Sérelmezte, hogy

az utolsó tárgyalásra idézést nem kapott, és az elsőfokú bíróság az ítéletet sem kézbesítette részére. Hivatkozott arra, hogy a végleges megállapodás aláírásához adott hozzájáruló képviselő testületi határozat végrehajtását az alperes képviselő testületeszámú határozatával felfüggesztette, a felfüggesztő határozat jogszerű és törvényes, ezért jogellenes magatartás hiányában a kártérítési felelőssége nem állapítható meg. Kiemelte, hogy jogszabályváltozás kárt nem okozhat, a végleges megállapodás hiánya - ami egy közjogi aktus, még ha bíróság hozta is létre - polgárjogi felelősséget nem alapozhat meg. Utalt arra, hogy a felperes számlát a kárösszegekről nem bocsátott ki.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás szabályainak megsértésével járt el az alperes tárgyalásra idézése és az ítélet kézbesítése során. Az elsőfokú bíróság 4.G.40.78/2012/4. számú végzésével tűzte ki a tárgyalási határnapot, az idézést a Pp. 97. §-a szerint az alperes jogi képviselője részére több alkalommal kézbesíteni rendelte. A kézbesítés 4 alkalommal azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át, a küldemény a bírósághoz „nem kereste” kézbesítői jelzéssel érkezett vissza. A 4.G.40.078/2012/5. számú ítéletet az elsőfokú bíróság szintén az alperes jogi képviselő részére rendelte kézbesíteni, a küldemény 2 alkalommal érkezett vissza „nem kereste” kézbesítői jelzéssel. A Pp. 99. § (2) bekezdés 2. fordulata értelmében, ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át (az a bírósághoz „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza), az iratot - az ellenkező bizonyításig - a postai kézbesítés második megkísérlésének napját követő 5. munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni. Az alperes a kézbesítési vélelmet nem döntötte meg, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az alperes idézését szabályszerűnek tekintette, és a tárgyalást megtartotta. Eljárása mindenben megfelelt a Polgári Perrendtartás rendelkezéseinek az ítélet kézbesítése során is, mivel a Pp. 99. § (4) bekezdése alapján a kézbesítési vélelem beálltáról az alperes értesítette.

Egyetért a másodfokú bíróság azzal, hogy az alperes felróható magatartása a felperesnek kárt okozott, azonban a felelősség jogalapja tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását az alábbiak szerint egészíti ki és pontosítja:

A perbeli esetben felek 2008. december hó 23. napján kelt előzetes megállapodásban - az Ötv. 56. § (6) bekezdésében foglaltakkal összhangban - kötelezettséget vállaltak arra, hogy amennyiben a helyi népszavazás érvényes és eredményes, az előzetes megállapodásnak megfelelően a részletes feltételekről 90 napon belül megállapodnak, és a területrészek átadás-átvétele a 2010. évi önkormányzati általános választások napjával történik. A lakott területrész átadására kiírt népszavazás sikeres volt, ezért az átadó alperesi önkormányzat képviselő testülete a végleges szerződés aláírását, hogy ezt a bíróság a Megyei

Bíróság P.21.868/2008/8. számú ítéletében megállapította, nem tagadhatta meg, e megállapítás utóbb vitássá nem tehető, attól jelen perben a bíróság nem térhet el (BH.2002/235. szám alatt közzétett eseti döntés). Alaptalanul hivatkozott ezért az alperes a képviselő testületi jóváhagyását felfüggesztő határozat jogszerűségére.

Alperes az előzetes megállapodásban vállalt kötelezettségét megszegte, amikor a végleges megállapodás aláírását alapos ok nélkül megtagadta. A megállapodás megszegése szerződésszegés, a felperes kára az alperes szerződésszegő magatartásával okozati összefüggésben keletkezett, ezért az alperes kártérítési felelőssége a Ptk. 318. §-a alapján áll fenn.

Tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes a jogszabályváltozás miatt felmerült költségeit nem háríthatja át, mivel a költség, mint kár nem a jogszabályváltozással okozati összefüggésben, hanem azért következett be, mert az alperes felróható magatartása miatt az ingatlan-nyilvántartási eljárás lefolytatására az 1996. évi LXXXV. tv. módosítását követően került sor.

Alaptalan az alperes hivatkozása a számlakibocsátás hiányára is, a kár bekövetkezése nem minősül a Számviteli tv. 166.§-a szerinti gazdasági eseménynek, így arról a kárt elszenvedőnek számlát (számviteli bizonylatot) kiállítania sem kell.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése alaptalan volt, ezért költségét maga viseli, a felperesnek költsége nem merült fel.

A másodfokú bíróság az alperes illetékmentessége folytán feljegyzett illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

P é c s, 2013. április 26.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Berki Csilla s.k. bíró